

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 100

гр. София, 13.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела Дончева

Членове: Красимир Маринов
Капка Павлова

като разгледа докладваното от Капка Павлова Въззивно търговско дело № 20221001000807 по описа за 2022 година

ИТС Бреда Б.В.(ITS Breda B.V.) дружество с ограничена отговорност, учредено по законите на Кралство Нидерландия, с рег.№ 852696528 от Нидерландската търговска камара, с регистриран офис адрес Takkebijsters 17 A 4817BL, гр.Бреда, Кралство Нидерландия е подало молба с правно основание чл.626а ГПК вр. чл.20 от Регламент 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12.12.2006г. за създаване на европейска заповед за плащане, с която се моли да бъде обявена за невалидна Европейската заповед за плащане, издадена на 12.11.2019г. по т.д.№1866/2019г., ТО , VI -14 състав на СГС в полза на „Дриймс Транс“ ЕООД ЕИК 131079616 и адрес на управление гр.София, бул.“Г.М. Димитров“ 67 против молителя в настоящото производство за плащане на сумите по предоставените от молителя фактури на обща стойност 25723,445 евро главница , ведно с лихва в размер на 10% върху всяка една от сумите, считано от датата на падежа на всяка една от фактурите. Претендират се разноси.

В молбата на първо място се излагат доводи, че по делото е разпоредено европейската заповед за плащане да се връчи на ИТС Бреда „съобразно българското законодателство по начин, отговарящ на чл.13 от Регламента“, но липсват доказателства, които да удостоверяват,че пратка, съдържаща европейска заповед за плащане действително е била изпратена на адреса на ИТС Бреда в гр.Бреда, Нидерландия. На следващо място се поддържа,че няма данни пратката да е получена от дружеството в гр.Бреда като е направен анализ на наличните по делото документи и данните, отразени в тях.

От приложеното в кориците на делото извлечение от системата за проследяване на пратка на „Български пощи“ ЕАД ставало ясно, че пратка с № R1277976353BG е получена в клон на „Български пощи“ ЕАД на 29.01.2020г., а по делото било посочено,че същата е изпратена на 28.01.2020г. Освен това било отразено, че същата е изпратена до Международния пощенски център в Амстердам, но не и че е получена в гр.Бреда.

Разминаването в данните довело до издаването на ново разпореждане от 16.6.2021г.,с което е разпоредено да се изпрати писмо до „Български пощи“ ЕАД с искане да бъдат предоставени данни за връчването като в случай, че е връчена, да бъде приложена разписка, а ако не е връчена – да бъдат посочени причините за това. В писмото, изпратено до пощенския оператор погрешно било записано, че се изискват данни за пощенска пратка, изпратена на 28.01.2021г., а не за пратка, изпратена на 28.01.2020г. Отговорът на „Български пощи“ ЕАД също бил за пратка с посочения по-горе баркод, но изпратена на датата 28.01.2021г. като е отразено, че същата е постъпила в пощенския център в София на 29.01.2021г., а всъщност тя е постъпила на 29.01.2020г. Това било видно от изпратеното от „Български пощи“ ЕАД Извлечение от системата за проследяване на пратки на „Български пощи“ ЕАД представено на английски език.

Поддържа се, че ИТС Бреда не е получавало пратката, за която се твърди, че е съдържала Европейската заповед за плащане. За първи път дружеството узнало за заповедта на 31.05.2022г. , когато му е връчен Протокол, издаден на 25.05.2022г. от холандски съдия-изпълнител.

Жалбоподателят твърди, че съдът е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила, поради което европейската заповед за плащане следва да бъде обявена за невалидна. Нарушенията се изразявали в неправилен избор на начин на връчване – съобразено било българското законодателство, а следвало да се съобрази уредбата на връчването в Нидерландия. Освен това липсвало потвърждаване на връчването на заповедта, както изисквали всички начини на връчване, описани в чл.13,б. „а“ до „г“ от Регламент 1896/2006 / Регламента/ и по-конкретно б.„в“, която изисква „признаване на получаването, включително датата на получаване, което е подписано и върнато от ответника“..

Не можело да се приеме и че има връчване по реда на чл.14 от Регламента, тъй като такова на въобще не е разпоредено, а и няма доказателства да е осъществен който и да е от начините на връчване, предвидени в този текст на Регламента. Това от своя страна водело до извода, че заповедта е издадена погрешно, като се имат предвид изискванията на Регламент 1896/2006. С оглед на това същата следвало да бъде обявена за невалидна. При надлежно връчване на заповедта ИТС Бреда щяло да възрази срещу нея по реда на чл.16 от Регламента.

С оглед на липсата на връчване на заповедта, същата очевидно била издадена погрешно като се имат предвид изискванията на регламента и поради това били налице изискванията на чл.20 от същия за обявяването ѝ за невалидна.

Приложено е копие от документ за връчване от 31.05.2022г.,в който е отбелязано, че на ITS Breda B.Ve връчен протокол, с който е наложен заповест за имуществено на дружеството.

В срока по чл.626а, ал.3 от ГПК насрещната страна в производството е подала отговор на частната жалба, с който я оспорва. Излагат се доводи, че видно от наличните по делото документи международната пратка, съдържаща издадената по делото Европейска

заповед за плащане от 12.11.2019г. и копия от молбата за нейното издаване е доставена до ответника и същият е уведомен, че следва да подаде възражение, както и за последиците от неподдаването на такова. След като в срока по чл.16 от Регламент 1896/2006 не било постъпило възражение, то европейската заповед за плащане полежала на изпълнение и именно поради това била издадена Декларация за изпълняемост. Счита, че оплакванията направени с частната жалба не са подкрепени с доказателства и не са аргументирани. Поддържа се, че ответникът е имал необходимото време да организира своята защита и да възрази срещу постановения съдебен акт.

С допълнителна молба от 23.09.2022г. „Дриймс Транс“ ЕООД е представило копия от документи, получени от Х. Х. С.- добавен съдия - изпълнител, работещ в кантората на Ю. З., съдия- изпълнител със седалище в гр.Схертохенбос за връчване на европейската заповед за плащане и декларацията за изпълняемост. Видно от същите, на 21.04.2022г. на адреса на ITS Breda B.V е оставен затворен плик, в който са се намирали европейска заповед за плащане по молба на ищеца срещу ответника от 12.11.2019г., издадена от Софийска градски съд(България), ведно с издадената от горепосочения съд декларация за изпълняемост от 22. Юли 2021 като тези документи са придружени с превод на нидерландски език. Даден е двудневен срок да бъдат изпълнени разпоредбите на решението и сумите по заповедта да бъдат заплатени на помощника на съдебния изпълнител.

ИТС Бреда Б.В.(ITS Breda B.V.) е депозирало писмено становище, в което излага допълнителни аргументи по молбата за преглед, свързани с представените от насрещната стана документи и наведените възражения. Изтъква се, че в документа, озаглавен „връчване на заповед“ е отразено, че на адреса на дружеството е оставен плик, в който се съдържа европейската заповед за плащане и декларацията за изпълняемост и това означава, че заповедта отново не е връчена на дружеството. Счита, че с документа от 21.04.2022г. не са изпълнени изискванията на чл.14,т.3 от Регламент 1896/2006 и това е основание за отмяна на Европейската заповед за плащане по чл.20,б.“а“,т. i, вр.чл.14,т.1,б.“в“ от Регламента. Единственият документ, който отговарял на изискванията за връчване бил този от 31.05.2022г. и поради това молбата за преглед по реда на чл.20 от Регламент 1896/2006 била подадена в срока по чл.626а,ал.2 от ГПК.

Софийският апелативен съд, след преценка на изложените в молбите на страните доводи и искания, приема за установено следното:

Видно от документите, съдържащи се в т.д.№ 1866/2019г. по описа на СГС, ТО VI – 14 състав „Дриймс Транс“ ЕООД е подало молба за издаване на европейска заповед за плащане по реда на Регламент 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12.12.2006г. за създаване на европейска заповед за плащане.

С разпореждане № 13118/30.10.2019г. така подадената молба е уважена като е разпоредено да се издаде европейска заповед за плащане за сумите по предоставените от молителя фактури на обща стойност 25723,445 евро главница, ведно с лихва в размер на 10% върху всяка една от сумите, считано от датата на падежа на всяка една от фактурите.

Разпоредено е също заповедта за изпълнение да се връчи съобразно българското законодателство по начина, отговарящ на чл.13 от Регламент 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12.12.2006г. за създаване на европейска заповед за плащане. На длъжника са дадени указания, че може да подаде възражение по реда на чл.16 от Регламент 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12.12.2006г. за създаване на европейска заповед за плащане. Самата европейска заповед за плащане се съдържа на л.84-87 от делото.

На 16.01.2020г. по делото е постъпила молба от преводача, на който е възложен превода на книгата, в която се посочва, че същите са преведени от български на английски език. Няма данни европейската заповед да е преведена на нидерландски език, но възражения в тази връзка не са направени, поради което съдът не обсъжда това обстоятелство.

По делото липсва отбелязване, от което да може да се установи кога е изпратена за връчване европейската заповед за плащане и чрез кой пощенски оператор. Налична е компютърна разпечатка за проследяване на пратка с ITEM n R1277976353BG. Макар данните, отразени в същата да са английски език, от нея се установява, че пратката с този номер е изпратена от София, България на 29.01.2020г., получена е в Нидерландия на 03.02.2020г. и до 05.02.2020г. се е намирала в AMSTERDAM; NATIONAL MAIL CENTRE. Няма данни дали тази пратка е експедирана в гр.Бреда, Нидерландия.

С разпореждане от 16.06.2021г. е разпоредено да се изпрати писмо до „Български пощи“ ЕАД да предоставят данни дали пратката е доставена и да бъде приложена разписка за връчването или да бъдат посочени причините, поради което не е осъществено връчване. В изпълнение на същото е изпратено писмо до „Български пощи“ ЕАД .

На 20.07.2022г. е постъпил отговор на същото. В този отговор се посочва, че международната препоръчана пратка с посочения баркод е била с адресат в Нидерландия и е постъпила в Софийска централна пощенска станция на 28.01.2021г. На следващия ден същата е била прехвърлена в Български разменно-сортировъчен център и на 30.01.2021г. е била експедирана към разменен център в Нидерландия. По информация на международната система за проследяване на пощенски пратки , МН препоръчана пратка с ИД и баркод R1277976353BG е връчена на 05.02.2021г.

На 22.07.2021г. с разпореждане №268548 е постановено да се изготви формуляр Ж по чл.18, параграф 1 от Регламент 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12.12.2006г. за създаване на европейска заповед за плащане. този формуляр представлява декларация за изпълняемост на европейската заповед за плащане.

Апелативният съд намира, че от наличните данни по делото не може да се приеме за доказано, че издадената от СГС Европейска заповед за плащане е връчена надлежно. Както вече беше посочено, не може да бъде установено кога тази заповед за плащане е била изпратена до длъжника по същата от служител на съда и какъв е баркодът на тази пратка. Същият следва да е посочен на разписката за изпращане, но такава не е налична по делото. При това положение не може да се направи връзка между международната пратка, за чието

движение има сведения от системата за проследяване на международни пратки и това, което евентуално е изпратено от СГС до длъжника.

На следващо място е необходимо да се посочи, че дори да се приеме, че посоченият баркод е на конкретната пратка, отново не може да се счете, че същата е връчена надлежно, тъй като не е върната обратна разписка към нея, а само тя може да установи, т.нар. „потвърждаване на получаването“ – подписано от ответника или от длъжностно лице, което да удостовери, че ответникът е получил документа или че е отказал да го получи.

Съдът счита за основателни и възраженията на длъжника по европейската заповед за плащане, че връчването следва да се извърши съобразно правото на държавата, в която трябва да се осъществи тази процедура, а същото не е установено от първоинстанционния съд.

По отношение на подадената от ИТС Бреда Б.В. (ITS Breda B.V.) молба, която дружеството квалифицира като такава по чл.20 от Регламент 1896/2006 съдът намира следното:

С решение на Съда на ЕО от 04.09.2014г. по съединени дела C-119/13 и C-120/13 е дадено задължително тълкуване на Регламент 1896/2006 като е постановено, че същият следва да се тълкува в смисъл, че процедурите по членове 16-20 от същия не са приложими, когато се окаже, че европейската заповед за плащане не е била връчена в съответствие с минималните изисквания, установени в членове 13-15 от посочения регламент. Посочено е, че когато подобна нередовност е установена едва след като европейската заповед за плащане е била обявена за подлежаща на изпълнение, длъжникът трябва да има възможност да изтъкне тази нередовност, която, ако бъде надлежно доказана, трябва да доведе до недействителност на обявяването на тази заповед за подлежаща на изпълнение.

В т.46 и 47 от решението е посочено, че Регламентът не регламентира евентуалните способности за защита на длъжника в случаите, в които едва след като европейската заповед за плащане е обявена за подлежаща на изпълнение, се установява, че тя не е била връчена в съответствие с минималните изисквания, определени в чл.13-15 от Регламента и в този случай приложение по отношение на тези процесуални въпроси е националното право в съответствие с чл.26 от Регламент 1896/2006.

Решенията на СЕС по преюдициални запитвания са задължителни за всички съдилища и учреждения в Република България съгласно [чл. 633 ГПК](#) и [чл. 267 ДФЕС](#) /преди [чл. 234 ДЕО](#)/ поради което и настоящият състав следва да се съобрази с така даденото разрешение на въпроса.

В случая, съдът приема, че позоваването от страна на длъжника на чл.20 от Регламент 1896/2006 е в резултат на наличието на празнота в уредбата относно оспорването на действителността на връчването. В регламента липсва процедура, която да е подобна на тази, уредена в чл.423 от ГПК за заповедта за изпълнение на парично задължение. Да се лиши страната от правото да оспори редовността на връчването обаче е в противоречие с чл.47 от Хартата за основните права на ЕС. В този смисъл съдът приема, че искането да

бъде обявена за недействителна ЕЗП съдържа в себе си и по-малкото искане за обявяване на недействително на действието по обявяване на тази заповед за изпълняема, което действие е осъществено от съда с разпореждане № 268548 от 22.07.2021г. по т.д.№ 1866/2019г. на СГС.

Тъй като в националното ни законодателство също не е предвидена нарочна процедура, която да регламентира начина, по който може да се осъществи защитата на длъжника в случаите, в които едва след като европейската заповед за плащане е обявена за подлежаща на изпълнение, се установява, че тя не е била връчена в съответствие с минималните изисквания, определени в чл.13-15 от Регламент 1896/2006, то следва да се приложи процедурата, която се прилага за случаи, които са най-близки до процесния. Това е уредената в чл.423 от ГПК възможност длъжникът да оспори вземането като подаде възражение до по-горестоящия съд. Сроктът, в който това следва да бъде направено е едномесечен.

Съдът намира, че възраженията на „Дриймс Транс“ ЕООД, че молбата е просрочена, тъй като длъжникът е узнал за издаването на Европейската заповед за плащане в момент, който е по-ранен от 30.05.2022г. са неоснователни. Връчването осъществено на 21.04.2021г. не гарантира узнаване за заповедта за изпълнение, а в процедурата по чл.423 и подобна такава не следва да се ползва презумпция, че след като книгата са оставени на адреса, то страната е можела да узнае за европейската заповед за плащане.

С оглед на това съдът счита, че за момент за узнаването следва да бъде прието връчването на протокол за заповед с дата 30.05.2021г.

По-горе вече бяха обсъдени наличните данни по делото относно връчването и беше прието, че такова не е осъществено надлежно. При това положение следва извода, че не са били налице предпоставките за обявяване на европейска заповед за плащане, издадена от СГС за изпълняема и за издаване на декларация за изпълняемост и действието по обявяване на заповедта за изпълняема следва да се обяви за недействително. Това следва да стане чрез отмяна на разпореждането, с което е разпоредено да се издаде декларация за изпълняемост.

Подадената молба от ИТС Бреда Б.В.(ITS Breda B.V.) следва да се приравни на възражение против европейската заповед за плащане, доколкото

Делото ще следва да бъде върнато на първоинстанционния съд за осъществяване на процедурата по връчване на заповедта съобразно нормите на чл.13 и чл.14 от Регламента като на длъжника бъде дадена възможност да прецени дали да подаде възражение против издадената европейска заповед за изпълнение

С оглед изхода на делото на ИТС Бреда Б.В.(ITS Breda B.V.) следва бъдат присъдени направените разноски по делото, които са в размер на 3198,90лв.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ разпореждане № 268548 от 22.07.2021г. по т.д.№ 1866/2019г. на СГС.,с което Европейската заповед за плащане, издадена на 12.11.2019г. по т.д.№1866/2019г., ТО , VI -14 състав на СГС в полза на „Дриймс Транс“ ЕООД ЕИК 131079616 и адрес на управление гр.София, бул.“Г.М. Димитров“ 67 против ИТС Бреда Б.В.(ITS Breda B.V.) дружество с ограничена отговорност, учредено по законите на Кралство Нидерландия, с рег. № 852696528 от Нидерландската търговска камара, с регистриран офис адрес Takkebijsters 17 A 4817BL, гр.Бреда, Кралство Нидерландия за заплащане на сумите по предоставените от молителя фактури на обща стойност 25723,445 евро главница , ведно с лихва в размер на 10% върху всяка една от сумите, считано от датата на падежа на всяка една от фактурите е обявена за подлежаща на изпълнение.

ПРИЕМА възражението на ИТС Бреда Б.В.(ITS Breda B.V.) дружество с ограничена отговорност, учредено по законите на Кралство Нидерландия, с рег.№ 852696528 от Нидерландската търговска камара, с регистриран офис адрес Takkebijsters 17 A 4817BL, гр.Бреда, Кралство Нидерландия, обективизирано в молба вх.№294181 от 30.06.2022г. по описа на регистратурата на СГС.

ВРЪЩА делото на СГС, ТО , VI -14 състав за осъществяване на процедурата по чл.17 от Регламент 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12.12.2006г. за създаване на европейска заповед за плащане,

ОСЪЖДА „Дриймс Транс“ ЕООД с ЕИК 131079616 и адрес на управление гр.София, бул.“Г.М. Димитров“ 67 да заплати на ИТС Бреда Б.В.(ITS Breda B.V.) дружество с ограничена отговорност, учредено по законите на Кралство Нидерландия, с рег. № 852696528 от Нидерландската търговска камара, с регистриран офис адрес Takkebijsters 17 A 4817BL, гр.Бреда, Кралство Нидерландия сумата от 3198,90лв. направени разноски в производството пред настоящата инстанция.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____